

DEUTSCHES SCHIFFFAHRTSARCHIV nr 8/1985, är just utkommen och innehåller som vanligt en rad intressanta ting. Blygsamhet förbjuder givetvis recensenten att mera än nämna ett eget förhoppningsvis kontroversiellt bidrag, med utgångspunkt från den tidiga medeltidens träpinnade fartyg: Holznägel und Geschichte. Eine schiffsarchäologische Hypothese. I den marinarknologiska delen finns även uppsatser av Detlev Ellmers om 200 års skeppsarkeologi i Wesers flodsystem (inkluderar Bremenkoggen, men också annat: se nedan) och Per Hoffmann, som visar på metoder att enkelt påvisa hur långt in polyetylenglykolen trängt vid konservering.

Martin Eckoldt fortsätter sin genomgång av innerfarleder, nu i området Odenwald-Neckar.

Litet nyare tid beskrivs i uppsatser om Tasmaniens upptäckare, holländaren Abel Janszoon Tasman, ångfartyg, fyrar och sjömärken.

Jerzy Litwins andra del i behandlingen av det kaschubiska båtbyggeriet om kustområdet avslutar boken.

Jag kan inte motstå frestelsen att citera den mest sensationella biten i boken, ur Ellmers uppsats. Förhoppningsvis lär det finnas en eller annan, som fortfarande behärskar vårt gamla kulturspråk tyskan:

"Am 7.6. 1873 stiessen bei Hartum, unweit Minden, Torfarbeiter auf ein mit Fell überzogenes Flechtwerk. Die Haarseite war innen. Das Flechtwerk war langrund. In diesem Flechtwerk lagen in eigenartig zusammengekrümmter Lage zwei Menschen, die halb verwest waren.

Die beiden Menschen, wahrscheinlich Männer, hatten Pelzhosen an mit der Fellseite nach aussen. Die Hosenbeine steckten in halbwadenhohen Pelzstiefeln, die mit Birkenbast an den Sohlen verstärkt waren.

Am Bauch waren die Hosen kaputt. Im Gürtel steckten bei beiden an den linken Seiten Steinmesser mit Holzgriffen.

Die Schädel beider Toten waren durch Hiebe zerspalten. Diese Hiebesspuren haben wir drei Ärzte von Spatenstichspuren unterscheiden können.

Neben und auf den Toten lagen in grosser Zahl Zweige von Nadelbäumen und Laubbäumen. Sie waren botanisch nicht näher zu bestimmen.

Bei den Toten fanden sich zwei Fischreusen, ein Fischernetz mit Maschen von 2 1/4 Zoll und mit einem Riemen zusammengebunden vier verschieden grosse Netznadeln.... "

(Ellmers s 55f)

Detta torde alltså vara det första beviset för förekomst av skinnbåtar (av coracle-typ) på det europeiska fastlandet. Att fyndet verkligen var en båt, avsedd för fiske, och att det tillhörde stenåldern, därom kan inget tvivel råda.